

33
70, 97, 233

Z niebiańskich wyżyn

1. Z nie - biań - skich wy - żyn przy - szedł Król, na bied - nej

zie - mi zstą - pił łan, a przy - szedł zgła - dzić

śmierć i ból Zba - wi - ciel nasz, mi - ło - ściw Pan.

1. Z niebiańskich wyżyn przyszedł Król, na biednej ziemi zstąpił łan, a przyszedł zgładzić śmierć i ból Zbawiciel nasz, miłościw Pan.	3. Two imię dla nas święte jest, Two miłość nam dodaje sił. Kto Twego ducha weźmie chrzest, ten wiecznie z Tobą będzie żył.
2. Obecny jesteś, Zbawco nasz, choć Cię nie widzi ziemski świat, lecz wkrótce ujrzym Twoją twarz, gdy rządzić będziesz tysiąc lat.	4. Więc na ofiarę niesiem Ci to wszystko, co nam Stwórca dał, aby gdy przyjdą błogie dni, dostąpić z Tobą Boskich chwał.
5. I tylko, Zbawco, prowadź nas, tam przed niebiański Ojca tron, a kiedy przyjdzie straszny czas, wybawisz nas, gdy przyjdzie zgon.	